

KRZYWIĆ SIĘ (8) *vb impf*

Zawsze się.

inf krzywić się (1). *♦ praes 1 sg* krzywię się (4). *♦ 3 pl* krzywią się (2). *♦ con 3 sg m* by się krzywił (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) – XVIII w.

Stawać się krzywym, wyginać się; curvari, curvescere, resupinare, sinuari Mącz (8) : RejFig Cc2; Sinuo, Krziwię sie/ falduyę sie/ y tám y lám sie rozwłóczę/ rospułzczam/ falduyę y krziwię. Mącz 395d, 75b, 434c, 487d.

Frazy: »usta się krzywią« (2): FalZioł V 13v; Kiedy w niemocy iedno oko sie mnieyŹze vkázuie/ niŹli drugie: álbo sie vftá krzywią: Albo gdy Źpi/ á białki oczu przes powieki mu widáć SienLek 22v.

[»krzywią się plecy i kark«: PRzychodzi z zbytniey ľuchości tułowu/ że sie ku ftárości chyláć krzywią sie mu/ á gárbią plecy/ y kárg [!] SienHerb 520b.

Szereg: »krzywić się a garbić«: Cf »krzywią się plecy i kark«.]

[Przen: Marszczyć się, być niezadowolonym: Bo, jeśli jakie cząsteczki dostali, Dobrze ją zasię złotem osypali, A iż się o to nie przestanie krzywić, Starszej się ciotce trudno w tym przeciwić. Otwin(?)Erot 72.]

Synonim: garbić się.

Formacje współrdzenne cf KRZYWIĆ.